

## Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj rozpoczynamy nasze odpustowe świętowanie przeżywając jednocześnie 9 rocznicę konsekracji naszego kościoła. Słowo Boże głosi Ks. Wojciech Langowski z GSD, któremu z całego serca dziękujemy. Po południu od godz. 15.00 do 17.00 zapraszamy na festyn parafialny. Przewidziane są różne atrakcje dla dzieci oraz wspólne tańce z udziałem dorosłych i seniorów. Będzie można również skosztować domowych ciast i wziąć udział w loterii z nagrodami. Przygotowujemy także grilla oraz inne kulinarne niespodzianki. Ok. godz. 17.40 rozegrany zostanie mecz piłkarski księża kontra parafianie na boisku przy ul. Kofobrzezkiej. Serdecznie wszystkich zapraszamy. Niech to będzie nasze wspólnotowe popołudnie pełne radości i integracji.
- Zapraszamy także naszych parafian i gości na uroczystą Eucharystię w liturgiczne wspomnienie św. Brata Alberta tzn. w najbliższą środę, 17 czerwca o godz. 18.00. Sumie odpustowej przewodniczył będzie ks. wicerektor roku propedeutycznego GSD Robert Zieliński.
- W związku ze zmianą personalną w naszej Wspólnocie zapraszamy do wspólnej modlitwy dziękczynnej wraz z ks. Wiktoorem w przyszłą niedzielę 21 czerwca. Podczas Mszy św. o godz. 12.00 podziękujemy ks. Wiktorowi za Jego gorliwą i pełną zaangażowania posługę w naszej parafii
- Za dwa tygodnie ks. proboszcz Grzegorz dziękuje za 25 lat pobytu wśród nas i budowania Wspólnoty Parafialnej. Srebrny jubileusz Jego posługi to okazja do modlitwy w intencji dzieci, młodzieży, dorosłych, budowniczych, dobrodziejów, ofiarodawców i wszystkich zmarłych. Zaplanujmy sobie ten czas i włączmy się w to duchowe dziękczynienie. Ks. proboszcz odprawi Mszę św. jubileuszową w niedzielę 28 czerwca o godz. 13.00.

## Kto pyta, nie błądzi

### Miejsce przewodniczenia- więcej niż krzesło

W prezbiterium kościoła najłatwiej zauważyć ołtarz i ambonę. To one od razu mówią nam o dwóch wielkich stołach liturgii: stole Eucharystii i stole słowa Bożego. Jest jednak jeszcze jedno miejsce, które ma swoje ważne znaczenie - miejsce przewodniczenia, czyli krzesło kapłana celebrującego liturgię.

Na pierwszy rzut oka może wydawać się, że to po prostu praktyczne miejsce, na którym kapłan siada w czasie Mszy Świętej. W rzeczywistości Kościół widzi w nim znak funkcji przewodniczenia. Kapłan nie jest podczas liturgii prowadzącym spotkanie, konferansjerem, ani osobą prywatną. Przewodniczy zgromadzeniu liturgicznemu w imieniu Chrystusa i Kościoła. Dlatego jego miejsce w prezbiterium ma przypominać, że cała modlitwa Kościoła jest zwrócona ku Bogu przez Chrystusa, w Duchu Świętym.

Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego mówi, że krzesło kapłana powinno uwydatniać jego funkcję przewodniczącego zgromadzenia i kierującego modlitwą. Najlepiej, aby było zwrócone w stronę ludu i dobrze widoczne. Jednocześnie Kościół wyraźnie zaznacza, że nie może przypominać tronu. To bardzo ważne. Miejsce przewodniczenia nie służy wywyższeniu księdza. Nie pokazuje jego prywatnej godności ani znaczenia. Ma wskazywać na Chrystusa, który sam prowadzi swój Kościół.

Z miejsca przewodniczenia kapłan rozpoczyna Mszę Świętą znakiem krzyża i pozdrowieniem: „Pan z wami”. Stamtąd wzywa do aktu pokuty, odmawia kolektę, może wprowadzać wiernych w liturgię słowa, kieruje modlitwą powszechną, a po Komunii prowadzi modlitwę kończącą celebrację. To miejsce jest więc związane szczególnie z tymi momentami, w których kapłan zbiera modlitwę całej wspólnoty i zanoszą ją do Boga.

W dawnych kościołach szczególne miejsce zajmowała katedra biskupa. To od niej pochodzi nazwa „katedra” jako kościół biskupi. Była znakiem jego posługi nauczania, przewodzenia i pasterskiej troski. W kościołach parafialnych podobną (choć inną w randze) funkcję pełni miejsce przewodniczenia kapłana. Przypomina ono, że liturgia nie jest chaotycznym zgromadzeniem, ale modlitwą Kościoła, w której każdy ma swoje miejsce i zadanie.

Warto więc patrzeć na miejsce przewodniczenia z wiarą. Nie jest to tylko element wyposażenia prezbiterium. To znak, że w liturgii prowadzi nas sam Chrystus. Kapłan jest Jego sługą, a cała wspólnota razem z nim staje przed Bogiem. Dzięki temu nawet zwykłe krzesło w kościele zaczyna mówić o tajemnicy: Chrystus jest pośród swojego ludu i prowadzi go w modlitwie.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowywany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobna ofiara złożona młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stoliczyk, Ks. Michał Czyż, ks. Maciej Świigoń, Daria Mering-Potocka, Ola Pszczołkowska, Weronika Błaszczowska, Paweł Korolkiewicz, Weronika Słomkowska, Martyna Bychowska, Krzysztof Marszałec, Prace zespołu koordynuje: Ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.  
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn



# ŹRÓDŁO I SZCZYT

## BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

### 10-LECIE BIULETYNU

Nr 38 (425) /2026 14 czerwca 2026 r.

Rocznica Poświęcenia Kościoła



## Młodzi o Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii szczególnie porusza mnie postawa Zacheusza. Ewangelista podkreśla, że „chciał koniecznie zobaczyć Jezusa”. To pragnienie nie skończyło się jednak na słowach, ale sprawiło, że pobiegł jak dziecko i wspiął się na sykomorę. Zacheusz był człowiekiem poważanym, zwierzchnikiem celników. Nie liczyły się dla niego ludzkie opinie ani własna pozycja. Liczyło się tylko jedno – spotkanie z Jezusem.

Ta scena skłania mnie do refleksji nad własnym sercem. Czy jest we mnie podobne pragnienie Boga? Czy z taką samą determinacją i radykalnością biegnę każdego dnia na modlitwę, szukając Jego obecności pośród codziennych zajęć i trosk? Zacheusz szukał Jezusa, pragnął Go odnaleźć, ale ostatecznie okazało się, że to Jezus pierwszy odnalazł jego. To On zatrzymał się pod drzewem, spojrział w górę, zawołał go po imieniu i przyniósł mu zbawienie. Podobnie jest w moim życiu. Kiedy w sercu rodzi się pragnienie modlitwy, tęsknota za Bogiem i chęć szukania Go - to znak, że Jezus już wcześniej mnie odnalazł i przyciąga mnie do siebie. To On wychodzi mi naprzeciw, szuka mnie i pragnie zbawić to, co we mnie zagubione.

wb

## WSPÓLNY MIANOWNIK

### Jesteśmy świątynią Boga

**I czytanie:** Fragment przedstawia modlitwę króla Salomona podczas poświęcenia Świątyni Jerozolimskiej. Staje on przed ołtarzem i modli się do Boga, wysławiając Go i uznając za jedyne i wiernego, który dotrzymuje przymierza oraz obietnic danych swojemu ludowi. Prosi, aby Bóg zwracał uwagę na modlitwy zanoszone w tej świątyni, która nie ma „zamknąć” Boga, lecz być miejscem, ku któremu lud będzie kierował swoje wezwania.

**Psalm:** Autor psalmu wyraża ogromną ufność w Boże działanie. Zachęca, by w chwilach zwątpienia dostrzec wokół siebie znaki Bożej obecności i siły. Opisuje wodę, która ożywia i rozwesela miasto.

**II czytanie:** Apostoł Narodów używa trzech obrazów, by uświadomić Koryntianom, kim są: Bożym polem uprawnym, Bożą budowlą oraz Bożą świątynią. Członkowie wspólnoty w Koryncie powinni być przekonani, że są „Bożą własnością”, a ich ciało i życie nie należą do nich.

**Ewangelia:** Usłyszmy o wizerunku Jezusa w Jerychu i wyjątkowym spotkaniu z Zacheuszem. Zwierzchnik celników jest bardzo zaangażowany, by móc ujrzeć Chrystusa. Jezus swoją reakcją pokazuje, że go zna. Istotna i typowa dla tej sceny, oraz wymowy całej Ewangelii św. Łukasza, jest pełna miłosierdzia odpowiedź Zacheusza na doświadczenie miłosierdzia ze strony Boga.

xms



**PIERWSZE CZYTANIE**

1 Krl 8, 22-23. 27-30

Modlitwa Salomona w czasie poświęcenia świątyni

**Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej**

Salomon stanął przed ołtarzem Pańskim wobec całego zgromadzenia izraelskiego i wyciągnąwszy ręce do nieba, rzekł: «O Panie, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty, ani w górze na niebie, ani w dole na ziemi, tak dochowującego przymierza i łaski względem Twoich sług, którzy czczą Cię z całego serca. Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosa najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem. Zważ więc na modlitwę Twego sługi i jego błaganie, o Panie, Boże mój, i wysłuchaj tego wołania i tej modlitwy, którą dziś Twój sługa zanosi przed Ciebie. Niech w nocy i w dzień Twoje oczy będą otwarte na tę świątynię, na miejsce, o którym powiedziałeś: Tam będzie moje imię – tak aby wysłuchać modlitwę, którą zanosi Twój sługa na tym miejscu. Dlatego wysłuchaj błaganie sługi Twego i Twojego ludu, Izraela, ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania – w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacz».

**Oto Słowo Boże.****PSALM RESPONSORYJNY**

Ps 46 (45), 2-3. 5-6. 8-9 (R.: por. 6)

**Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła**

Bóg jest dla nas ucieczką i siłą, \*  
najpewniejszą pomocą w trudnościach.

Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsa się ziemia \*  
i góry zapadły w otchłań morza.

**Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła**

Nurty rzeki rozweselają miasto Boże, \*  
najświętszy przybytek Najwyższego.

Bóg w nim przebywa, a ono się nie zachwieje, \*  
Bóg je wspomóże o świcie.

**Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła**

Pan Zastępów jest z nami, \*  
Bóg Jakuba jest naszą obroną.

Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, \*  
zduńmiewające czyny, których dokonał na ziemi.

**Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła****DRUGIE CZYTANIE**

1 Kor 3, 9b-11. 16-17

Jesteście świątynią Boga

**Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian**

Bracia: Wy jesteście Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowniczy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście.

**Oto Słowo Boże.****ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. 2 Krm 7, 16

**Alleluja, Alleluja, Alleluja**

Wybrałem i uświęciłem tę świątynię,  
aby moja obecność trwała tam na wieki.

**Alleluja, Alleluja, Alleluja****CZY WIESZ, ŻE...?**

Nie można ustalić dokładnego położenia Pustyni Synaj. Jej granice zostały podane w relacji do innych nazw miejsc, które również trudno wskazać. Właśnie na tej pustyni Izrael rozbił obóz, gdy otrzymał Prawo, na niej został policzony i obchodził Paschę. Także na tej pustyni, na górze Bożej Horeb, Mojżesz zobaczył płonący krzew.



pk

**EWANGELIA**

Łk 19, 1-10

Nawrócenie Zacheusza

**Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza**

Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzął w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejźdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu». Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: «Do grzesznika poszedł w gościnę». Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czymś skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie». Na to Jezus rzekł do niego: «Dzisiaj zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło».

**Oto Słowo Pańskie.****Z życia Lux Cordis**

**Amen:** W weekend wybraliśmy się na wspólnotową integrację do Grabowca, gdzie spędziliśmy czas na rozmowach, grach, spacerowaniu po lesie oraz wspólnej modlitwie. Nie zabrakło również ogniska i wieczoru filmowego. W Poniedziałek spotkaliśmy się, by wspólnie rozważyć ewangelię z niedzieli, która natchnęła nas do wyrażania wdzięczności za kapłanów. Później udaliśmy się do kaplicy, by adorować Pana Jezusa.

**DA:** W minioną niedzielę uczestniczyliśmy w Akademickiej Procesji Bożego Ciała. Razem z innymi wspólnotami przeszliśmy ulicami naszego miasta, towarzysząc Panu Jezusowi ukrytemu w Najświętszym Sakramencie. Dla każdego z nas była to piękna okazja, aby publicznie dać świadectwo swojej wiary i iść razem we wspólnym celu. Z kolei w ramach wtorkowego spotkania odbył się grill dla wszystkich wspólnot Lux Cordis. Był to wyjątkowy czas, który pozwolił nam na integrację i jeszcze mocniejsze zacieśnienie łączących nas więzi. Przy wspólnym stole nie zabrakło oczywiście dobrego jedzenia, radosnych tańców oraz długich pogawędek, które trwały do późnego wieczora.

**WM:** W ostatni wtorek spotkaliśmy się wszystkimi wspólnotami. Na początku złapał nas deszcz, ale to nie przeszkodziło nam w przygotowaniu się do spotkania. Później, gdy pogoda się poprawiła, spędzaliśmy czas na zabawach integracyjnych, które poprowadziły osoby z naszej wspólnoty. Dało to nam możliwość rozluźnienia i poznania osób z innych wspólnot. Po integracji był czas na wyczekiwanego grilla. Pod koniec spotkania zebraliśmy się w gronie naszej wspólnoty, a ksiądz Szymon podziękował liderom za całą ich pracę i serce, które wkładali w działanie wspólnoty przez ten rok.

ws, mb, km

